

РЕШЕНИЕ

№ 777

гр. П., 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20225220103934 по описа за 2022 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК 201196810, с адрес: гр.София - 1408, р-н Триадница, ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап.1, представлявано от Б. И. Н. – управител, чрез юрисконсулт А. С. Г., със съдебен адрес: гр. София - 1408, р-н Триадница, ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап. 1, против Б. В. В., ЕГН *****, с адрес: с. Б., общ. П., ул. „Д.“ № 3, с която се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 708,90 лева, от които 600 лева главница по предоставения кредит, 108,90 лева претендирана със заявление по заповедно производство договорна/възнаградителна лихва за периода 08.10.2021 г. - 04.08.2022 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 29.08.2022 г. до пълното погасяване на дължимата сума, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 2750/2022 г. по описа на РС П..

В исковата молба се твърди, че е на 08.10.2021 г. между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение по силата на Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 356904, като ищцовото дружество е имало качеството на кредитодател, а ответникът кредитополучател. Договора бил сключен при условията на ЗПФУР.

Сочи, че сключването на договора се извършвало въз основа на подробна информация, достъпна на веб адрес: www.mmizaem.bg. Подробно посочва каква е процедурата по сключването на договора от разстояние. Соци, че при кандидатстване ответникът е посочил следния телефонен номер: 0893211066 и следният имейл: Velskl914@abv.bg. Активирацията код бил 9388.

Твърди, че в хода на кандидатстване кредитополучателят е изпратил снимка на личната си карта, от което било видно, че предоставените лични данни съвпадат. Доколкото нямало сигнал, че документът за самоличност е откраднат то било явно, че именно ответника е предоставил снимките.

По този начин кредитополучателят сключва договора за предоставяне на кредит от разстояние, а кредитодателят му изпраща съобщение по телефон, с което го уведомява, че паричните средства са преведени по посочения от него начин.

Посочва, че на ответника е отпуснат кредит с главница в размер на 600 лева /шестстотин лева/. Съгласно чл.2, ал.2 от Договора предаването на сумата следва да бъде извършено по посочен от кредитополучателя начин. В случая тя е преведена по банкова сметка с титуляр ответникът В., а именно: в „Юробанк (България)“ АД с IBAN BG19BPBI79301035017201, BIC BPBIBGSF. Сочи, че в чл.4, ал.3, т.2 от Договора за кредит било уговорено, че кредитът ще бъде погасен на 10 вноски, всяка от които в размер на 60 лева за периода 07.11.2021 г. - 04.08.2022 г.. Цялото вземане за главница било падежирало, преди подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение.

Твърди, че при изплащане на вноските по кредита клиента трябвало да преведе освен дължимата главница, още и договорна лихва, която била фиксирана и не търпяла изменения по време на договора. Лихвения процент бил в размер на 40,15 %.. Претендира договорна/възнаградителна лихва за периода 08.10.2021 г. - 04.08.2022 г. в размер на 108,90 лева.

Сочи, че нямало плащания по договора за кредит. Били правено опити за свързване с ответника, но без успех.

Твърди, че подал на основание чл.410 ГПК Заявление за издаване на Заповед за изпълнение. РС П. образувал ч.гр.д. 2750/2022 г. и по същото дело била издадена заповед за изпълнение, която била връчена по реда на чл.47, ал.5 ГПК. Поради тази причина депозирал и настоящата искова молба.

Претендира разноски. Сочи доказателства.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ищецът не се явява и не изпраща процесуален представител. Депозирал е молба, в която моли съда да уважи исковата претенция, като основателна и доказана. Моли съда, ако са налице условията за постановяване на неприсъствено решение да бъде поставено.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът Б. В. В. не депозира отговор на исковата молба.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ответникът не се явява и не изпраща представител. Не е депозирал искане делото да се разглежда в негово отсъствие.

Районен съд П., след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, след като съобрази искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение по отношение на ответника, намира следното:

За да се постанови неприсъствено решение срещу ответника на първо място следва да са налице трите кумулативни предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.238, ал.1 от ГПК, а именно - ответникът не е представил в срок писмен отговор, не се е явил в първото по делото открито съдебно заседание и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. Съдът предвид данните по делото в тази насока намира, че са налице и трите предпоставки на чл. 238, ал. 1 от НПК.

На следващо място, за да се постанови неприсъствено решение следва, съгласно разпоредбата на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК, на ответника да са му указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание, което с оглед данните по делото също е сторено.

Районен съд П., XIX състав е бил сезиран с установителни иски с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл.415 ГПК, във вр. чл.6 ЗПФУР, във вр. с чл.240, ал.1, ал.2 ЗЗД, във връзка с чл.79 ЗЗД, във връзка с чл.9 ЗПК.

От приложеното ч.гр.д. №2750/2022 г. по описа на РС П. е видно, че по същото е издадена заповед за изпълнение за вземането, предмет на установителните иски, както и че същата е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. Настоящите иски са предявени в предвидения едномесечен срок, поради което са допустими.

На следващо място от посочените в исковата молба обстоятелства и представените към нея писмени доказателства – договор за предоставяне на кредит от разстояние № 356904 от 08.10.2021г.; общи условия за предоставяне на кредит от разстояние; платежни нареждания за извършени плащания от страна на „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД; кореспонденция по повод сключване на сключване на договор за кредит от разстояние и др., предявените иски са вероятно основателни. При това положение са налице предпоставките предвидени в чл.238 и 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради което предявените иски следва да бъде уважени.

Предвид изхода на делото ответникът следва да заплати на ищеца и сторените от него разноси в общ размер от 275 лева, от които 75 лева разноси в заповедното производство и 200 лева разноси в исковото производство, от които 150 лева юрисконсултско възнаграждение и 50 лева ДТ.

Воден от горното и на основание чл.239, ал.2 ГПК РС-П.

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. В. В., ЕГН *****, с адрес: с. Б., общ. П., ул. „Д.“ № 3, че съществува вземане в полза на ищеца „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК 201196810, с адрес: гр.София - 1408, р-н Триадика, ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап.1, представлявано от Б. И. Н. – управител, чрез юрисконсулт А. С. Г., със съдебен адрес: гр. София - 1408, р-н Триадика, ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап. 1, за сумата в общ размер от 708,90 лева, от които 600 лева главница по предоставения кредит, 108,90 лева претендирана със

заявление по заповедно производство договорна/възнаградителна лихва за периода 08.10.2021 г. - 04.08.2022 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 29.08.2022 г. до пълното погасяване на дължимата сума, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 2750/2022 г. по описа на РС П..

ОСЪЖДА Б. В. В., ЕГН *****, с адрес: с. Б., общ. П., ул. „Д.“ № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК 201196810, сумата в общ размер от 275 лева, представляваща сторени разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.239, ал.4 от ГПК, но на страните следва да се изпрати съобщение за постановяването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____